

De Constructione Problematum Solidorum, five
 Æquationum tertiæ vel quartæ Potestatis, unica
 data Parabola ac Circulo efficienda; dissertati-
 uncula: Authore *Edm. Halley.*

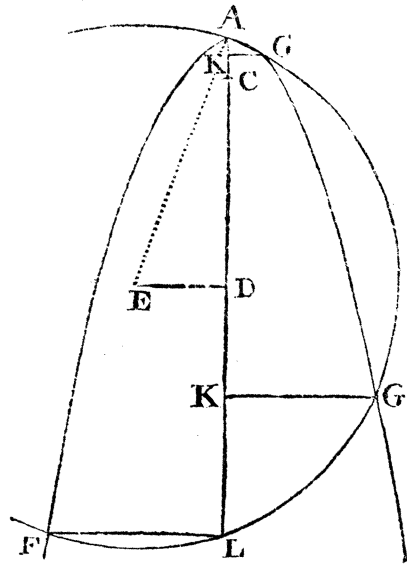
Quo pacto æquationes omnes Cubum vel Quadrato-qua-
 dratum quantitatis incognitæ involventes, ope Parabolæ
 cujuscunq; datæ & Circuli, construi possint, clare tradit ac Li-
 quido demonstrat præclarus ille Cartesius in Lib. III. Geome-
 tricæ suæ: sed primum jubet secundum æquationis terminum, si
 adfuerit, tollere, ac deinde reductæ æquationis Radices regula
 ibidem exposita elicere. Cum vero operatio ista nimis laborio-
 sa videatur, nonnullis visum est constructionem similem etiam
 absq; ulla prævia reductione comminisci; inter quos Franciscus
 a Schooten Methodum valde facilem ac simplicissimam pro con-
 struendis Cubicis quomodolibet affectis prodidisset, si modo ex-
 posito principio unde regulam derivavit, Lectoris memoriæ,
 quam plurimis ac intricatis cautionibus obruit, melius studuis-
 set. Nuper vero Vir Cl. D. Thomas Baker nostras, integro
 libello de constructionibus hisce conscripto, non solum Cubicas
 sed etiam Biquadraticas omnes cujuscunq; generis unica generali
 regula complexus est, eamq; demonstrationibus ac Exemplis per
 omnes casus abunde satis illustravit; nec non sub finem modum
 proponit unde regula ista generalis investigari possit: Haud ta-
 men illum ipsum ostendit, cujus ope (uti suspicor) Clavem suam
 Geometricam Catholicam obtinuit, vel saltem multo facilius
 obtinere potuit. Cumq; perplexis cautionibus de signis +
 & — Regula hæc D. Bakeri non minus obnoxia sit quam illa
 Schooteni, ut vix absente libro constructiones illas quis tuto
 peragat; haud injucundum nec Tyronibus incommodum fore vi-

tum est, utriusq; fundamentum exponere, ac simul emendata metodo, in re tam difficili, lucem quantum valeam asserre.

Constructio quam tradit Cartesius, quæq; facillime radices æquationum omnium Cubicarum vel biquadraticarum, ubi deficit secundus terminus, eruit, ut nota supponi potest; attamen cum cardo sit a quo subsequentiæ pendent, ne dissertatiuncula hæc capite truncata videatur, ex illius Geometria desumptam placuit Regulam adungere, pauculis nonnullis in melius uti reor transpositis.

Deficiente secundo termino omnes æquationes Cubicæ reducuntur ad hanc formam $z^3 . * . a p z . a a q . = 0$, ac Biquadraticæ ad hanc $z^4 . * . a p z z . a a q z . a^3 r = 0$. (ubi a designat Latus rectum Parabolæ cujuscvis data, quam in Constructione adhibere licet.) vel sumendo a pro Unitate, ad hanc $z^3 . * . p z . q = 0$, vel ad hanc $z^4 . * . p z z . q z . r = 0$.

Jam data Parabola F-AG cujus Axis sit ACDKL ac latus rectum a vel 1 , fiat AC ejus dimidium ac collocetur semper a vertice A versus interiora figuræ: dein sumatur $CD = \frac{1}{2} p$ in linea illa AC continuata versus C si in æquatione fuerit $- p$, vel versus alteram partem si habeatur $+ p$. Porro e puncto D, aut ex puncto C si non habeatur quantitas p , erigenda est ad axem perpendicularis DE æqualis $\frac{1}{2} q$, dextror-

sum quidem si fuerit $- q$, ad alterum vero axis latus si fuerit $+ q$; ac Circulus centro E radio AE descriptus, si æquatio fuerit tantum Cubica, Parabolam tot punctis F & G intersecabit quot veras habet Radices, quarum quidem affirmativæ ut G K erunt

erunt ad dextram Axis partem, Negativæ ut F L ad sinistram.

Ast si Æquatio Biquadratica fuerit, augeri vel minui debet Circuli Radius A E, addendo si fuerit $-r$, vel subducendo, si sit $+r$, ex ejus quadrato rectangulum $a r$, seu contentum sub Latere recto & quantitate data r ; id quod nullo fere negotio efficitur Geometricæ. Hujus vero Circuli intersectiones cum Parabola omnes veras Biquadraticæ Æquationis radices dimissis ad Axem perpendicularis exhibebunt; Affirmativas quidem ad dextram Axis, Negativas vero ad sinistram. Totius demonstrationem Cartesio ejus inventori relinquo.

Notandum hic me operam dare ut semper habeantur Radices affirmativæ ad dextrum Axis latus, ut evitetur confusio a pluribus cautionibus, quarum causa minime evidens est, necessario critura.

His præmissis, ut aditus pateat ad constructionem etiam earum æquationum ubi reperitur terminus secundus, consideranda venit regula pro tollendo termino secundo, ac reducenda æquatione ad aliam quæ methodo præcedente construi possit. Omnes vero hujus classis æquationes cubicæ ad hanc formam $z^3. b z z. a p z. a a q = 0$, vel ad hanc $z^3. b z z. *. a a q = 0$. Biquadraticæ vero ad hanc $z^4. b z^3. a p z z. a a q z. a^3 r = 0$, vel hanc $z^4. b z^3. *. a a q z. a^3 r = 0$, vel $z^4. b z^3. a p z z. *. a^3 r = 0$ vel deniq; ad hanc $z^4. b z^3. *. *. a^3 r = 0$ reduci possunt: e quibus omnibus, prout signis $+$ & $-$ diversimode connectuntur, ingens oritur varietas; unde Regula generalis omnibus inserviens obscura ac maxime difficilis redditur, nisi methodo quam subjungimus illustrata nodisq; extricata tractetur.

Tollitur in Biquadraticis secundus terminus, ponendo $x = z - \frac{1}{4} b$, si fuerit $+ b$ in æquatione, vel $x = z - \frac{1}{4} b$, si fuerit $- b$: hinc $x - \frac{1}{4} b$ in prima casu, & $+ \frac{1}{4} b$ in altero æquatur z ; & in æquatione quavis proposita, substituta loco z quantitate æquali, prodibit nova æquatio termino secundo carens, cujus radices omnes x data differentia $\frac{1}{4} b$ vel excedunt vel deficiunt a radice quæsita z : Cum vero in rebus istiusmodi plus exempla quam præcepta valere solent, proponatur una vel altera æquatio Construenda.

Exemp. I.

$$z^4 + bz^3 - apz^2 - aaz + aar = 0.$$

Sit $x - \frac{1}{4}b = z$ Et erit

$$xx - \frac{1}{2}bx + \frac{1}{16}bb = zz$$

$$xxx - \frac{3}{4}xxb + \frac{3}{16}xbb - \frac{1}{64}bbb = z^3$$

$$\text{Et } x^4 - bx^3 + \frac{3}{8}bbxx - \frac{1}{16}b^3x + \frac{1}{256}b^4 = z^4.$$

hinc.

$$\begin{aligned} x^4 - bx^3 + \frac{3}{8}bbxx - \frac{1}{16}b^3x + \frac{1}{256}b^4 &= z^4 \\ + bx^3 - \frac{3}{4}bbxx + \frac{3}{16}b^3x - \frac{1}{64}b^4 &= +bz^3 \\ - apxx + \frac{1}{2}apbx - \frac{1}{16}apbb &= -apzz \\ - aaxx + \frac{1}{4}aaqx + \frac{1}{4}aaqb &= -aaqz \\ + aaxr & \end{aligned}$$

Harum omnium summa fit æquatio nova secundo termino carens, quæq; proinde juxta regulam Cartesianam construi possit, sumendo loco $\frac{1}{2}p$ dimidium coefficientis termini tertii per a sive Latus rectum divisi, hoc est $-\frac{3}{16}\frac{bb}{a} - \frac{1}{2}p$; ac Loco $\frac{1}{2}q$, dimidium coefficientis termini quarti per aa divisi, sive $+\frac{1}{16}\frac{bb}{a}$ $+\frac{1}{4}\frac{pb}{a} - \frac{1}{2}q$. Cujus partes signo $+$ notatæ sinistrorsum ab Axe, signo $-$ notatæ dextrorsum collocandæ sunt, ut habeatur centrum Circuli ad constructionem requisiti, ac cujus intersectiones cum Parabola, dimissis in axem perpendiculis, radices omnes veras x designet, affirmativas quidem ad dextram axis, negativas vero ad sinistram. Cum vero $x - \frac{1}{4}b = z$, ducendo lineam Axi parallelam, ad dextrum ejus latus Et ad distantiam $\frac{1}{4}b$, perpendiculara illa ad hanc parallelam terminata designabunt omnes radices quæsitæ z , affirmativas ad dextram, negativas vero ad sinistram. Radium circuli quod attinet, habetur ille addendo partes negativas ac auferendo partes affirmativas termini quinti per a divisi, e quadrato lineæ AE , a centro invento E ad
Ver-

Verticem Parabolæ A ductæ : id quod maxima ex parte efficitur capiendo loco lineæ A E lineam E O, quæ ad O intersectionem Parabolæ ac parallelæ prædictæ terminatur ; ejus enim quadratum omnes termini quinti partes ex ablatione termini secundi æquationi novæ ingestas complectitur (uti facile probabitur :) ac restat solummodo ut ipsius E O quadratum augeatur, si in æquatione habeatur $-r$, vel minuatur si sit $+r$, additione vel subtractione rectanguli a r, unde conflatur quadratum Radii Circuli quæsit.

Hæc est methodus investigandi regulam centram Dni Bakeri omnibus cautionibus libera ac satis facilis ; ac sola differentia ex eo provenit, quod ego juxta Axem, ille vero juxta Axi parallelam circuli ejusdem centrum determinat : quodq; ego semper radices affirmativas ex Axis dextro latere invenio, quas ille nunc dextro nunc sinistro constituit.

Æquationes cubicas quod attinet, eæ reduci debent ad Biquadraticas, antequam eadem regula generali construi possint ; id quod fit ducendo æquationem propositam in radicem suam z, unde provenit æquatio Biquadratica in qua deficit terminus ultimus sive r : quapropter sublato secundo termino & invento centro E, linea E O est radius Circuli ; cum scilicet a r sit $= 0$, & in nova æquatione totus terminus quintus ex ipsa ablatione termini secundi oriatur. Construenda sit hæc æquatio.

Exemp. II.

$$z^3 - bzz + apz + aaq = 0: \text{ Quæ ducta in } z \text{ fit}$$

$$z^4 - bz^3 + apz^2 + aaqz = 0.$$

Ad tollendum secundum terminum ponatur $x + \frac{1}{4}b = z$, & fiet

$$\begin{aligned} x^4 + bx^3 + \frac{3}{2}b^2bx + \frac{1}{6}b^3x + \frac{1}{24}b^4 &= +z^4 \\ = bx^3 - \frac{3}{4}b^2bx - \frac{3}{8}b^3x - \frac{1}{24}b^4 &= -bz^3 \\ + apxx + \frac{1}{2}abpx + \frac{1}{6}apbb &= +apzz \\ + aaqx + \frac{1}{4}aaqb &= +aaqz \end{aligned}$$

In hac nova Æquatione, tertii termini semicoefficientis per a divisa, viz. $= \frac{3}{16} \frac{b^2}{a} + \frac{1}{2}p$, loco $\frac{1}{2}p$ usurpanda est ; ac coeffi-

cientis termini quarti dimidium, divisum per a a Lateris recti quadratum, viz. — $\frac{b b b}{16 a a} + \frac{p b}{4 a} + \frac{1}{2} q$, vicem ipsius $\frac{1}{2} q$ in constructione Cartesii subit; unde centrum E determinatur. Deinde ducta Axi parallela ad distantiam $\frac{1}{4} b$ ad sinistrum ejus latus (ob $x + \frac{1}{4} b = z$) cujus intersectio cum Parabola sit O ; circulus centro E , Radio EO descriptus Parabolam secet vel tanget in tot punctis quot æquatio veras habet radices: quæ quidem radices seu z sunt perpendiculara de punctis illis in Axi parallelam demissa; ad dextram—quidem Affirmativæ, Negativæ ad sinistram.

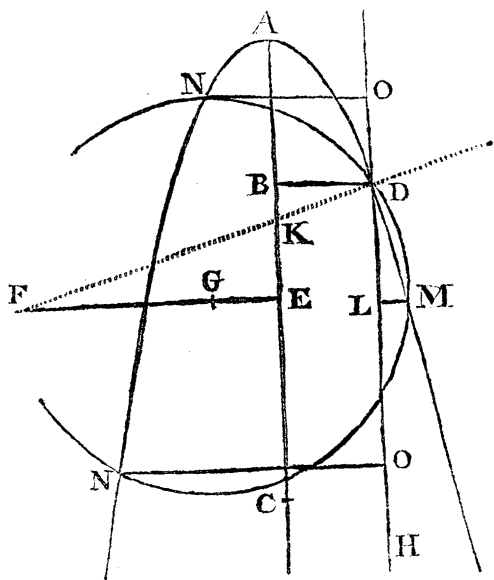
Si in æquatione defuerit terminus tertius vel quartus vel uterq; , in investiganda regula centrali nulla omnino observanda est methodus differentia, sed deficiente quantitate p vel q , derunt partes illæ linearum CD ac DE ex quantitate illa aliquo modo deductæ, ac procedendum est cum reliquis coefficientibus termini tertii and quarti in æquatione nova, sicut in præmissis exemplis præscriptum est.

Hactenus Cl. Bakeri methodum generalem pertractavimus, qua quidem nulla alia facilior ac paratior expectanda est, assumpta ad constructionem sive Parabola, sive alia quævis linea curva, cum scilicet æquatio ad Biquadraticam ascendit. Etenim dum hæc scribo mihi occurrit regulæ Centralis Effectio Geometrica præter omnem spem expedita, ac harum rerum Curiosis abunde satisfactura.

Descripta Parabola $N A M$, cujus vertex A , Axis $A B C$ ac latus rectum a , reducatur æquatio ad hanc formam $z^4 . b z^3 . a p z z . a a q z . a^3 r . = 0$ vel ad hanc $z^3 . b z z . a p z . a a q = 0$ si cubica tantum fuerit: dein ad distantiam $B D = \frac{1}{4} b$ ducatur linea $D H$ Axi parallela, ad sinistram quidem si fuerit — b , ad dextram si $+ b$, parabolæ occurrens in puncto D ; de quo dimittatur perpendicularum in axem $B D$. In linea $A B$ continuata versus B fiat $B K = \frac{1}{2} a$, & ducatur linea $D K$ utrinq; interminata. Porro sit $K C = 2 A B$ in Axe semper ultra K continuato; ac si habeatur quantitas p signo — affecta, versus easdem partes etiam sinatur $C E = \frac{1}{2} p$, vel in contrarias,

si

si habeatur $+p$, ac e puncto E erigatur Axi perpendicularum EF (vel e puncto C si defuerit quantitas p) lineae DK , si opus est continuatae, occurrens in puncto F ; quod quidem circuli requisiti centrum est, si defuerit quantitas q ; Ast si habeatur q , sumenda est in FE , si opus est continuata, linea $FG = \frac{1}{2}q$, sinistrorsum quidem si fuerit $+q$, dextrorsum si $-q$ collocanda: Et punctum G erit centrum circuli ad constructionem propositam idonei; ejusque Radius, si defuerit quantitas r , hoc est si tantum cubica fu-

erit, erit linea GD ; cujus quadratum in Biquadraticis augendum est, si fuerit $-r$, vel minuendum si $+r$ additione vel subtractione reſtangi sub r & latere reſto. Descripto ſic Circulo, ab interſectionibus ejus cum Parabola demiffis in lineam DH perpendicularis, quæ ad ſiniſtram ſunt, ut NO , radices æquationis negativæ ſemper designant, quæ ad dextram ut ML affirmativas.

Aliter ac paulo ſimplicius Æquationes cubicæ juxta Schootenii Regulam conſtruuntur, quæq; etiam radices ad Axem referuntur: quoniam vero ipſe inventor nec modum invenienti nec demonſtrationem inventi exponit, non abs re erit ejuſdem fundamentum hic adjicere, ſimul atq; Effeſtionem Geometricam concinnioreſ reddere, atq; cautionibus quibus implicatur extricare.

Hæc Regula derivatur ex eo quod omnis æquatio Cubica reduci poſſit ad Biquadraticam, in qua deficiet terminus ſecundus: Hoc ſit ducendo æquationem propoſitam in $z - b = 0$, ſi fuerit $+b$ in

æquatione, vel in $z + b = 0$, si fuerit $-b$; & æquatio nova producta eisdem habebit radices cum Cubica, atq; insuper alteram ipsi $-b$ æqualem, si fuerit $-b$ in æquatione, vel contra.

Proponatur construenda $z^3 - z^2 b + a p z + a a q = 0$.

Hæc ducta in $z + b$ fit $z^4 - z^3 b + a p z^2 + a a q z + z^3 b - b b z z + a b p z + a a q b$.

Hic deficit secundus terminus, ac coefficientis tertii $-b b + a p$

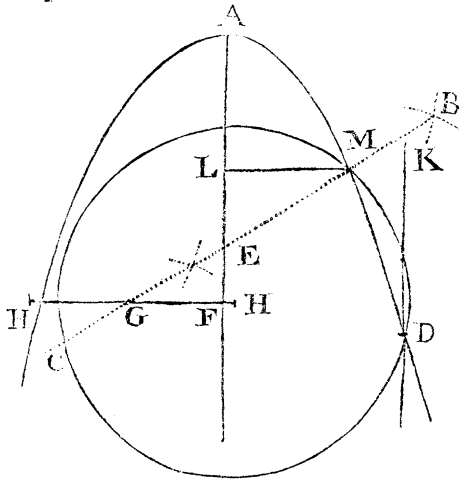
det $-\frac{b b}{2 a} + \frac{1}{2} p$ loco $\frac{1}{2} p$ vel C D in Constructione Cartesii,

& ex dimidio coefficientis termini quarti fit $+\frac{1}{2} q + \frac{b p}{2 a}$ loco

$\frac{1}{2} q$ vel D E usurpanda; adeoq; determinatur centrum circuli quaesiti: atq; ob datam unam ex radicibus æquationis novæ, viz. $-b$ vel $+b$, dabitur etiam punctum in circumferentia, id est Radius ejus. Deniq; descripto circulo, ab intersectionibus ejus cum Parabola demissa in Axem perpendiculari Æquationis radices exhibebunt, affirmativas & negativas, eadem lege ac supra.

Investigatur autem centrum Circuli constructione quæquam facili, cæterisq; omnibus in Cubicis præferenda. Descriptæ Parabolæ A M D sit vertex A, atq; Axis

A F: ad distantiam ipsi b æqualem ducatur Axi parallela D K, ad dextram si fuerit $+b$ in Æquatione, ad sinistram si $-b$, quæ Parabolæ occurrat in puncto D. Centris D & A describantur radiis æqualibus arcus occulti utrinq; sese intersectantes, ac per sectionum puncta ducatur linea interminata B C, quæ medio lineæ suppositæ A D perpendiculariter insistat,

& Axi occurrat in puncto E. Ab E, inferne quidem si in æquatione habeatur $= p$, vel superne versus A si fuerit $+p$, ponatur

tur $EF = \frac{1}{2}p$; & ex F (vel ex E si defuerit p) educatur perpendicularum FG , lineæ BC occurrens in puncto G ; & in GF producta fiat $GH = \frac{1}{2}q$, dextrorsum quidem si in æquatione habeatur $-q$, aliter sinistrorsum, applicanda: ac punctum H erit centrum quæsitum, HD vero circuli Radius, qui demissis in axem perpendicularis ab intersectionibus suis cum Parabola, ut LM , Radices omnes, ut prius, commonstrabit. Quomodo vero constructio hæc ex præmissis consequatur, per se satis edens est, nec opus est ut in eadem demonstranda diutius immorer.

Ne in his edendis frustraneam navasse operam, & ex aliorum inventis gloriolam captare videar, consulat Lector Cl. Bakeri librum Anno 1684 Londini editum, & quæ de hoc Argumento scripsit a Schooten in Commentario suo in Librum III. Geometriæ Cartesianæ. Brevi concessio otio tractatulum alium de numero Radicum in hujusmodi Æquationibus, earumq; limitibus, ex contemplatione Constructionum præcedentium, aggredi ac in lucem proferre statuo.